

NICK ERVINCK

In de voormalige kerk van Sint-Pieters-Kapelle is voortaan een kunsthuis gevestigd. Drijvende kracht is Nick Ervinck. Tijd voor een levendig gesprek met deze kunstenaar uit Lichtervelde.

K.E.R.K., een nieuw kunsthuis, in de rustige polders, net achter de kuststrook van Middelkerke en Westende. Hoe kom je op het idee?

De burgemeester van Middelkerke vertelde mij over zijn uitdaging om invulling te vinden voor leegstaande gebouwen. Het is namelijk geen evidentie voor een gemeente om er een zinvolle bestemming aan te geven. Hij vroeg me op de man af: 'Kun je een kerk gebruiken?'. Ik was wel wat overdonderd door de vraag, maar al gauw begonnen de ideeën in mijn hoofd te ontstaan. En zijn die ideeën maar blijven komen. Iets wat wel typisch is voor mij (lacht). Het is de bedoeling dat het er een permanente toonplek wordt. In de eerste plaats voor hedendaagse kunst, maar het neemt niet weg dat het ook kan evolueren naar een plek waar meer dan alleen beeldende kunsten aan bod komen.

Waarvoor staat de afkorting van K.E.R.K.?

De letters zijn een verwijzing naar de benaming 'Kunsthalle ERvinck'. Een spel met de letters van mijn eigen naam.

Deze zomer vindt er de expo 'GNI-RI jul2021 – UnNatural Selection' plaats. We zien er 5 van je grote sculpturen, aangevuld met kleiner werk. Waarom heb je gekozen voor deze werken?

Ik vond het belangrijk dat bezoekers, wanneer ze K.E.R.K. binnentreden, een duidelijk beeld krijgen van mijn wereld. Ik toon mijn meer typische, herkenbare werk, mijn zogenaamde 'blob'-sculpturen, waarbij ik me vooral heb laten inspireren door de modernistische beeldhouwers Henry Moore en Barbara Hepworth. Hoe zij amper 100 jaar geleden de wereld van beeldhouwkunst op zijn kop zetten door te bepalen dat er in een sculptuur ook een 'gat' mag zitten, dat een beeld een 'negatieve ruimte' mag hebben, vind ik fascinerend. Ik wou ook spelen met die negatieve ruimte, en ik wou vooral ook de beeldhouwkunst iets extra's bieden. Door technologisch moderne middelen te gebruiken, zoals de computer en 3D-print, wens ik ook de klassieke beeldhouwkunst als het ware te overstijgen en dingen te maken die - tot voor kort - niet mogelijk waren.

Waarvoor laat je - naast andere beeldhouwers en kunstenaars - je nog inspireren?

Ik laat mij voortdurend inspireren door alles uit mijn omgeving! Maar voor deze sculpturen moet ik altijd terugdenken aan toen ik voor het eerst in 2009 exposeerde in Shanghai. Ik bezocht er toen de tempeltuinen en zag er voor het eerst gonshi-stenen, een soort van natuurlijk uitgeholde rotsen. Dat inspireerde mij enorm. Ik maakte mijn eigen versie van dat soort rotsen. Ook het dierenrijk vind ik bijzonder. Dat vind je bijvoorbeeld terug in mijn sculpturen Napelhiuab of Nickeyswoda. Bij het maken van een sculptuur vertrek ik altijd vanuit een duidelijk verhaal en context. Hoe iemand dat verhaal dan beleeft, is zeer individueel. Ik wil met mijn sculpturen de mensen niet opleggen wat ze er moeten in zien. Elk persoon moet er – vanuit elke invalshoek – zijn 'ding' in zien. Dat is iets wat ik heel belangrijk vind. Zie erin wat je erin wil zien, maar 'beleef' vooral het werk, ga mee in de sfeer die ik wens te creëren.

Je bent beeldhouwer, maar duidelijk niet van het klassieke type.

Ik ben niet de klassieke beeldhouwer die met hamer en beitel in marmer klieft. Ik ben dat proces ontgroeid. Ik maak gebruik van moderne middelen: pc's, 3D-print, polyethuraan ... omdat ik ervan overtuigd ben dat door gebruik van die technologische hoogstandjes de beeldhouwkunst naar een ander niveau kan brengen. Als je naar Bretomer kijkt bijvoorbeeld, lijkt de verf vast te zitten in vloeistof. Iets wat in realiteit niet mogelijk is met een klassiek materiaal als glas. Maar met de 3D-printtechnologie kan ik dit wel realiseren. Ondenkbare sculpturen worden plots wel mogelijk uit te voeren. Ik houd ervan om op dat vlak uit te zoeken wat mogelijk is en hoe ver we daarin kunnen gaan.

De tentoonstelling krijgt ook een bijzondere naam. GNI-RI jul2021.

Sinds mijn studententijd al werk ik met codes om mijn tentoonstellingen te benoemen. Net zoals mijn werken bijzondere namen krijgen, vind ik het ook belangrijk dat ik mijn expo's zo benoem. Ik wil een bepaalde sfeer creëren, een eigen universum.

Waarom geef je werken van die moeilijk uitspreekbare namen?

Mijn werken krijgen unieke namen, omdat ik met mijn werken een eigen bijzondere wereld wil creëren. Ik vertrek meestal van wat ik zie en speel dan met de letters ervan om tot bijzondere anagrammen te komen. Belangrijk is dat de namen uniek moeten zijn. Ze mogen bijvoorbeeld geen andere betekenis hebben in een andere taal en wanneer je de titel invoert in de zoekmachine google zou je meteen het kunstwerk zelf als zoekresultaat moeten krijgen.

Het valt me op dat het spelelement sterk aanwezig is in jouw universum.

Ik vind het enorm belangrijk dat een kunstenaar moet kunnen spelen. Dit maakt K.E.R.K. voor mij ook zo bijzonder. Ik heb voor het eerst een experimenteerruimte. Mijn dromen zullen altijd groter zijn dan ik in realiteit kan verwezenlijken, maar de vrijheid die ik door K.E.R.K. nu ervaar ... dat is voor mij een fantastisch feest. Het speelse is altijd aanwezig in mijn werk. Maar het gaat niet om een lichtzinnig spel. Er zijn altijd verbanden te leggen, associaties te maken ... De bezoeker wordt uitgenodigd om anders te kijken. (stille) Ik beschouw het als bijna de profetische missie van de kunstenaar om mensen te triggeren. Ik hoop dat dit door een bezoek aan deze expo echt lukt.

Volgens mij speelt kleur geel daarin een belangrijke rol. Via die positieve kleur trek je ook de niet typische kunstliefhebber aan om je 'universum' te verkennen. Het is een ankerpunt dat je werk ook toegankelijk maakt.

Ik heb een bijzondere band met die kleur, van toen ik al een kleine kleuter was. Het is een kleur die ook 'past' bij mijn werken en wellicht ook altijd aanwezig zal zijn. Ik heb het niet zo voor kleuren die zwaarmoedigheid lijken te suggereren. Wat niet wegneemt dat ik ondertussen wel al een ruimer kleurenpalet hanteer, zeker bij mijn keramieken sculpturen en ander recent werk kun je dit heel goed zien.

In de kerktoren vindt er nog een expo plaats die je zelf samenstelt, Wundertower#1, een soort van eerbetoon aan vriendschap binnen de kunstwereld.

Klopt. Door diverse samenwerkingen zijn heel wat kunstwerken in mijn privécollectie beland. Ik koester die werken en broed al lang op een plan om er ook iets mee te doen. Er is werk te zien van Stephan Balleux, Danny Matthys, Daniel Arsham ... maar ook werk van minder bekende kunstenaars. Ik wil via K.E.R.K. – en vanuit een bepaald maatschappelijk engagement - die onbekende beloftevolle talenten een platform geven. De rode draad in deze expo is mijn persoonlijke band met de werken ofwel de kunstenaars.

Kunnen bezoekers jou ook ontmoeten?

Dat kan. Ik speel op 4 momenten deze zomer zelf gids in mijn eigen expo. Twee specifiek gericht naar kinderen en twee voor volwassenen. Als bezoeker leid ik je dan rond en licht ik toe hoe mijn kunstwerken tot stand zijn gekomen.

Meer info over de rondleidingen: www.cultuurstek.be

DOOR ELS WUYTS